UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara in nobis Dæmonem vincit. n. 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-46853

Visual Library

Bernard. — *In ſolemnitate Purificationis B. Virginis clericus à nativitate cæcus lumen recepit.* — *Thomas Cantiprat.* — *Pelbertus.* — *Cantipratenſis Exēplum. Puer quia Mariæ laudes canebat à Iudæis iugulatus.*

qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, quique errorum tenebras depellit. Secundò, quia ſingulari modo magiſtra fuit Apoſtolorum, ut c. 19. diximus, quorum doctrina hæreſes refelluntur. Tertiò, & hanc tangit Bernardus ſermone Signum magnum, quia plurimæ hæreſes circa Chriſti incarnationem oblatrarunt: quæ facile rejiciuntur ab iis, qui eam Dei genitricem agnoſcunt. Quartò, quia fidei defenſoribus, & Doctoribus contra hæreſes ſtrenuè pugnantibus ſingulariter auxiliatur, quemadmodum cap. 20. dixi, eam ſancto Dominico contra Albigenſes præſto fuiſſe. Quintò, quia ſuis meritis, & precibus hæreſum perfidiam redundit, hæreticorumq; furorem comprimit. Huic Cantico, quo Virgo beata cunctas hæreſes peremiſſe prædicatur, aliqui verſiculi etiam ſubnectebantur, quibus perpetua Deiparæ virginitas contra Iudæos commemorabatur; ex quo factum eſt; ut in quadam hac de re cum Iudæis altercatione, Romæ tempore Bonifacii IV. Pontificis, qui templum olim Pantheon dictum in honorem Beatæ Mariæ, & omnium Martyrum dedicavit, Clericus quidam à nativitate cæcus inſpectante populo in eodem templo illud in die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis in Iudæorum confuſionem decantans, lumen divinitus receperit: quare in hujus rei memoriam, ut illud in officio Purificationis retineretur decretum eſſe dicitur. Sanè in feſto Purificationis hoc reſponſorium haberi ſatis patet ex antiquis breuiariis tum Romanis ante Pii V. tempore, tum Gallicanis: & præterea ex graduali Miſſæ votiuæ B. Virginis poſt Purificationis, in quo aliquot ex huiuſmodi verſiculis etiam nunc decantantur; & hoc quidem miraculum breuiter attigit Thomas Cantipratenſis qui vixit circa annum 1240. in lib. apum in Appen. exempl. ad 2. librum, & narratur à Pelberto in Stellario B. Virgin. lib. 2. part. 3. cap. 2. & in Specul. exempl. diſtinct. 8 § 58. ex quo antiquitas illius Elogij, quo cunctas hæreſes interemiſſe prædicatur, apparet: quin etiam idem Thomas Cantipratenſis loco citato narrat fideliſſima narratione ſibi compertum puerum quendam quod veſperi ſæpè hoc ipſum elogium per plateas concineret, à Iudeis clam iugulatum, ac ſepulturæ mandatū, ſed poſtridie viuum repertum. Hinc eſt, quod ab Eccleſia edocti Rupertus lib. 1 in Cant. & Bernardus ſermone ſignum magnum de Deipara efferunt ſolam contriviſſe univerſam hæreticam pravitatem, quod idem ſcripſit ante mille, & ducentos annos Sophronius, Hieronymo coævus, in ſermone de Aſſumptio. Deiparæ.

latus non obijt. — *Rupertus. Bernard. Sophron.* — *Exēplum.* — *Mariana.*

5. Quod autem Deipara de univerſa hæretica pravitate triumpharit, multa afferri poſſunt quale eſt illud de Albigenſium hæreſi, quam Deipara, (ut cap. 20. diximus) per formulam precandi, quam Roſarium vocamus, à ſancto Dominico inſtitutam extinxit & ejuſmodi plurima non deſunt. Verùm celebre eſt illud de veſte ad ſacrificandum S. Ildefonſo Archiepiſcopo Toletanno à Deipara dono data, quod pro ejus perpetua virginitate contra Hæreticos propugnaſſet, eundem quoque Ildefonſum S. Leocadia Virgo, quæ ante trecentos annos pro Chriſto Martyrio affecta erat, è ſepulchro palam multis præſentibus prodiens hoc nomine commendavit, rem geſtam narrat Mariana lib. 6. de rebus Hiſpaniæ cap. 20. & nos infra in tract. de virginibus ſect. 2. n S. Ildeſonſo, & ſect. 4. in S. Leocadia referemus. Cæterum hæreticos qui adverſum Dei genitricem oblatrarunt complures Catholici confutarunt præſertim noſter Caniſius contra eos egregium volumen, quod de Deipara inſcripſit, non minori pietate, quam eruditione elaboravit.

DEIPARA IN NOBIS DÆMOnem vincit.

B. Virgo in aliis caput ſerpentis conterit — *S. Antoninus* — *1. Reg. 5.* — *Figuratur in Arca, quæ Dagō proſtrauit.* — *Quo modo eiectus eſt dæmon in ſanctificatione Ioan. Baptiſtæ.* — *Bonauen.*

6 TErtio, nec ſolum in ſe Virgo beata caput contrivit ſerpentis; verum etiam in aliis exemplo ſuo precibus, & meritis idem præſtat, ut rectè S. Antoninus 4. parte tit. 15. cap. 14. §. 6. adnotavit, cujus rei figuram habemus 1. Reg. 5. Arca enim Domini in templum Dagon illata, illius ſtatuam proſtravit, eique caput, & manus præcidit, ita Virgo ſanctiſſima per Arcam, ut cap. 5. dixi, figurata, ex anima, in quam peculiarem erga ſe devotionem intrat, dæmonem expellit, ejuſque vires frangit. Certè exemplum habemus in Ioanne Baptiſtà, ex cujus anima Chriſti virtute eiectus eſt dæmon, ipſeque à peccato originali eſt mundatus, quando vox ſalutationis Mariæ facta eſt in auribus Eliſabeth, tunc enim ſanctificatus eſt Ioannes, & exultavit, in gaudio infans in utero Matris Sanctus Bonaventura in meditationibus vitæ Chriſti cap. 5.

Vide, inquit, *quanta virtus ſit in verbis Domina, quia ad eorum pronunciationē confertur Spiritus ſanctus. ſic enim abundanter ipſa erat plena, quod eius meritis ipſe Spiritus ſanctus etiam alios*

Luc. 24.

replebat. ita Bonauentura. Quoties etiam Satanas expetiuit nos, vt cibaret, ſicut triticum, & noſtris demeritis exigentibus obtinuiſſet, niſi Virgo interceſſiſſet, & rogaſſet pro nobis? Quoties aliquos Satanæ ſpontè addictos veluti prædam iam iam deglutiendam ab eius truculentis faucibus extorſit, vt meritò de illa

Pſalm. 34.

dici poſſit illud Pſalm. 34. *Eripiens inopem de manu fortiorum eius; egenum, & pauperem à*

Andr. Cret.

diripientibus eum: vt propterea Andreas Cretenſis de dormitione Virginis eam Chriſtianorum fidei propugnaculum, & eorum, qui ſpem in ea collocant propugnatricem vocet. Et verò præter innumeras peccatorum ex magnis ſceleribus ad Deum eius interceſſione conuerſiones, quæ apud probatiſſimos Auctores leguntur, & quarum nonnullas ſupra cap. 20, alias cap. 35. & ſequentibus ponimus: hic ſolùm addam, eam dum viueret ſerpenti

B. Virgo ſuo aſpectu in aliis concupiſcentiæ motus extinguebat. Alenſis. Ambroſ. Luc. 1.

nos concupiſcentiæ motus (qui etiam caput ſerpentis appellari ſolent) in alijs, vt refert Alenſis 3. p. ſuæ Theologiæ quæſt. 9, memb. 2. artic. 5. ſuo aſpectu extinxiſſe, quod ſanctus Ambroſius grauiſſimus Doctor affirmat in lib. de Inſtitutione Virgin. cap. 7. *Cuius* (inquit loquens de Virgine) *tanta erat gratia, vt non ſolum in ſe virginitatis gratiam ſeruaret, ſed etiam his, quos viſeret integritatis inſigne conferret. viſitauit Ioannem Baptiſtam, nec immeritò manſit integer corpore, quem in tribus menſibus oleo quodam ſuæ præſentiæ, & integritatis vnguento Domini mater exercuit*: ita Ambroſius & S.

S. Thom.

Thomas 3. ſent. diſt. 3. q. 1. artic. 2. q. 1. ad 4. *Pulchritudo*, inquit, B. *Virginis, intuentes ad caſtitatem excitabat.* idem etiam docet Gerſon

Gerſon.

ſerm. de Concept. B. Virg. quod quidem ex peculiari Dei dono illi conceſſum eſt, & ſanè S.

Bonauen.

Bonauentura in 3. diſt. 3. art. 2. q. 3. quorundā Iudæorum teſtimonio affirmat, Virginem, quamuis pulcherrimam, à nullo tamen viro concupitam.

Bernard. *Damō ſub luna mutabilis typo, & ſub pedibus Virg.* Apoc. 12. Eccl. 27.

7 Cùm igitur tot modis Virgo venenati ſerpentis caput contriuerit, meritò Bernardus ſermone Signum magnum ad illa verba: *Et luna ſub pedibus eius*: cùm dixiſſet lunam interdum propter ſuam mutabilitatem ſtultitiam mentis ſignificare, iuxta illud Eccleſ. 27. *Stultus ſicut luna mutatur*, ſubijcit de dæmone: *Vnicus* inqui, *ille ſtultus totius ſtultitiæ princeps, qui verè mutatus vt luna, ſapientiam perdidit in decore ſuo, ſub Mariæ pedibus conculcatus, & contritus, miſeram patitur ſeruitutem.* hæc Bernardus. & S. Bernardinus tom. 2. ſerm. 11 art. 1. c. 3. probans per B. Virginem nos à dæmone protegi: *Figurata eſt*, inquit, B. *Virgo in figura Arcæ Moſaicæ; de qua Num. 11. ſcriptum eſt, cùm eleuaretur Arca, dicebat Moyſes: Surge Domine, & diſſipentur inimici tui, & fugiant, qui oderunt te à facie tua, vt myſticè innuatur, quod quando eleuata fuit Virgo glorioſa ad cœleſtia Regna dæmonis potentia imminuta eſt: & diſſipata: vnde pro illa dici poteſt illud Eccleſ. 24. Superborum, & ſublimium colla propria virtute calcaui.* hæc ſanctus Bernardinus.

S. Bernardinus. Num. 11. Eccleſ. 24.

DEIPARA IVVAT NOS IN *morte.*

8 QVæ omnia licet vera ſint; nos tamen ſemper pauidi, ſemperque ſolliciti cum metu, & tremore, vt monet Apoſtolus, ſalutem noſtram operari, & ad Virginis patrocinium ſedulo confugere non negligamus, ſcientes antiquum ſerpentem non propterea à nobis omni ſtudio oppugnandis ceſſare, ſed, vt Gen. 3. dicitur, adhuc inſidiari calcaneo mulieris, ſaltem in eius ſemine; hoc eſt, in filijs eius ſpiritualibus: inſidiatur enim calcaneo illorum, nempè extremi parti, hoc eſt, fini, tum ipſius mundi, cum extremis temporibus ex Apocal. 20. ſoluetur Satanas modico tempore de carcere ſuo, & exibit, & ſeducet gentes, quæ ſunt ſuper quatuor angulos terræ Gog, & Magog, atque per ſe, & per Antichriſtum, eiuſque præcurſores primum; deinde per eiuſdem aſſeclas bellum contra Eccleſiam acrius, & ferocius inſtaurabit, *Sciens* Apoc. 12. *quod modicum tempus habet.* tum etiam inſidiatur calcaneo vniuſcuiuſque noſtrum: quia in exitu vitæ ſingulorum vehementius omnes ſuæ verſutiæ neruos ad eos perdendos intendit, vt habet Sacrum Concilium Tridentinum ſeſſ. 14. cap. 2. de Extrema vnctione: quoquomodo tamen calcaneo ſerpens inſidietur, à Virgine eius caput obterendum prædicatur: & idcircò Virginis præſidium, vt dixi, omni quidem tempore reuerenter, & deuotè, ſed impendente præſertim morte, quando plus imminet periculi, enixius eſt implorandum, vt tortuoſi draconis caput proterere dignetur. quod

Philip. 2. Geneſ. *Dæmon inſidiatur calcaneo noſtro in fine mundi.* Apoc. 20. Apoc. 12. *Dæmon inſidiatur calcaneo id eſt morti vniuſcuiuſque.* Concil. Trident.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN